

Intervju profil – Marijo Kržić

NAJTEŽE JE BITI TRENER SAMOM SEBI

Sve u prirodi teži ka progresu i stalnom usavršavanju, to je poenta, svrha i smisao života. Ako se čovek prepusti onome što je prirodno, onda sve može da postigne.

Marijo Kržić je pisac, hipnotizer, životni trener i stand up komičar, ali sam kaže da je uloga koja mu najviše leži u stvari zaista jednostavna, a to je uloga čoveka, onakvog kakav je.

Vrata svog doma u centru Rume otvara mi sa velikim osmehom na licu, obučen u široku crnu majicu sa logom Microsoft-a. Uvodi me u skromno nameštenu dnevnu sobu i upoznaje sa *onima bez kojih ne bi bio tu gde jeste*, njegovom ženom Marijom, desetogodišnjom Anom i trinaestogodišnjim Aleksandrom.

DEBLJINA MI JE DONELA POBEDU

Razgovor počinjemo o najsvežijim događajima.

Igrom slučaja, standup komedijom sam počeo da se bavim 20 godina nakon što sam o tome počeo da maštam. Prošle godine sam pobedio na drugom takmičenju standup komičara Srbije - to je takmičenje koje služi da se pronađu nove "nade". Za ovo nije postojala posebna nagrada, osim šanse da ti se organizuju nastupi i da pokažeš šta znaš. Kada sam ga pitala gde nalazi inspiraciju za svoje šale, iskreno se nasmejao. Inspiraciju nalazim svuda oko sebe, toga bar ne manjka. Eto, jedino po čemu smo se drugi takmičar i ja razlikovali jeste izgled. Ne znam da li ste primetili, ali ja sam u stvari debeo. E sad, sreća kada se rodite u Sremu jeste da u Sremu niste debeli – u Sremu ste zdravi. Kako naše Lale kažu, rečenicu nastavlja novosadskim naglaskom, sve što ima viška, to je dobro. Komšija Žarko ima toliko kamenja u bubregu da sa njima mo'š temelje kuće sazidati. Baš bogat čovek. Marijo smatra da je debljina bila presudna za pobedu.

TATINO DETE

Do sada, napisao je dve knjige na teme podsvesne komunikacije i snage ljudskog uma, "Snaga je u nama" i "Koraci do uspeha", a preveo je sa engleskog i jednu od prvih knjiga o zakonu privlačenja. Kaže da ga je od malih nogu interesovalo sve što je drugačije i što se može pojmiti prvenstveno unutrašnjim čulima. Velika mu je želja da dokuči ljudski um, snagu koju može da dostigne i ograničenja koja sam sebi postavlja. Zanimalo me je gde primenjuje zakon privlačenja u privatnom životu, koju to snagu lično on poseduje i koji su njegovi koraci do uspeha. *Zakon privlačenja primenjujem uvek i stalno. Naše misli uiču na sve u našem životu i stalno ih treba kontrolisati, pogotovo kada okruženje tako snažno pokušava da te promeni. Snagu crpim upravo iz poznavanja činjenice da ja i samo ja odlučujem o svom životu. Ovih par rečenica ujedno objašnjavaju i korake...*

U ovom momentu odjednom se čula dečija cika. Mala Ana uporno je pokušavala da otme daljinski upravljač od starijeg brata koji ju je zezao jer nije hteo da prebaci kanal sa Pinka i Grand parade. Marijo je jednostavno i ponosno prokomentarisao: *tatino dete*.

DOSTA SU PARE UZIMALI AMERIKANCI

Primetio je da posmatram Microsoft-ovu knjigu na stolu i povezujem je sa loogom na majici. *Kod mene se u početku sve vrtelo oko Informativnih tehnologija. Bio sam prva osoba koja je u Srbiji (tadašnjoj SCG) stekla sertifikat Microsofta, bilo je to davne 1996. Nakon toga sam postao Microsoftov sertifikovani predavač, a kao predavač sam sertifikovan i od strane kompanije Corporate Learning iz Londona.*

Uzdahnuo je duboko i nastavio smirenim, skoro hipnotišućim glasom. *Hipnozom se bavim od 1990. godine, a prikrivenom hipnozom (NLP) od 1995. S obzirom na nedostatak treninga i manjak knjiga iz tih oblasti bio sam prinuđen da sam isprobavam i zaključujem i to je, pokazalo se, bio najbolji put za iskreno razumevanje i usavršavanje ovih veština. Putem raznih forumskih grupa imao sam priliku da upoznam mnoge današnje majstore ovih disciplina i razmenom iskustva zajedno smo učili i davali doprinos razvoju modernih hipnotičkih veština. Ta poznanstva i sopstveni rad su mi doneli ono što sada imam: ugovor sa Američkim savezom hipnotizera za ekskluzivna prava*

predavanja po njihovom programu i akreditaciju mojih kurseva od strane Internacionalnog saveza hipnotizera (IHA), čiji sam ujedno i regionalni predstavnik za odnose sa članovima.

Nisam posebno isticao svoje ime na međunardnom nivou, jer to mi je bilo nebitno, međutim sada lagano počinjem da pripremam neke svoje knjige i predavanja i za ta tržišta. Drugim rečima, dosta su sve pare uzimali samo Amerikanci, i mi umemo time da se bavimo, rečenicu je završio jedva приметnim migom.

Anegdote iz svojih iskustava sa hipnozom nije želeo da otkriva jer smatra da bi to ugrozilo etičnost struke i privatnost njegovih klijenata, ali mi je ispričao kako mu je prikrivena hipnoza pomogla u poslovnom svetu. *Informacioni menadžer neke firme, još pre 15 godina, organizovao je trening za svoje radnike i na sastanke su mu dolazili identični momci (i devojke) u odelima i kravatama. Na sve njih pojavio sam se ja: u pocepanim farmericama, duge kose, sa bradicom i pričom kako "mi nudimo nešto drugo i to je dobro, zato što smo radili po iskustvima zapada i pre svega Microsofta". Tada je već kružila priča o takvim ljudima iz Microsofta i pravljenje ovakve asocijacije je spadalo u prikrivenu hipnozu. Takva moja pojava uz moje izlaganje nije mogla da uradi ništa drugo do da kod sagovornika proizvede snažan osećaj tipa "ovaj zna šta radi, potpuno je siguran u sebe".*

JA SAM ONAJ PRIJATELJ KOJEG NIKO NE ŽELI

U tom momentu, Marijo se okrenuo ka računaru i pozvao me da pogledam njegovu web stranicu o životnom treningu pod nazivom Novo doba.

Životnim treningom se bavim zato što volim da se bavim ljudima, jer kroz međusobnu interakciju učimo jedni o drugima i o sebi samima. To je ujedno i ono najvrednije što dobijam u ovoj interakciji... Oblast je još uvek nova u Srbiji i zato niti ljudi znaju šta da očekuju niti mnogi "treneri" znaju šta da pruže. Javljaju mi se ljudi sa različitim problemima i samo jedna stvar je zajednička za gotovo sve: odmah naglašavaju da nemaju novca. To je veoma žalosno: ne to što nemaju novca, već to što su ljudi navikli da se sve vrti oko novca, navikli su da misle kako ga "nikada nema dovoljno"... Ovde zastajkuje i pogled mu se na trenutak gubi u daljini. Ipak, ne gubi entuzijazam za priču.

Često me pitaju šta je to "životni trener" i ja obično u šali odgovorim: "to je ona vrsta prijatelja koju niko ne želi!" Dakle ne neko ko će te potapšati

po ramenu i reći "biće sve u redu", ili "ma vratiće se to njima jednog dana", već neko ko će ti reći šta ne valja, šta pogrešno radiš, kakve posledice to nosi i šta, kako i zašto treba da promeniš u svom životu i svojim navikam. Ja nikome ne mogu da pomognem. Svako pomaže sam sebi i to je za mnoge bolna istina koju ne žele da čuju. Mnogo je lakše kad je neko drugi kriv, kada sve zavisi od drugih, ili najbolje "ako može na recept" nešto što će sve promeniti. Ja sam tu da nekome kažem, objasnim i pokažem da ima sposobnost i mogućnost da dostigne sve što poželi, ako to iskreno želi i ako se potrudi, priča vrlo smireno i sigurno u sebe. S vremena na vreme provuče ruku kroz kosu i nastavi.

I na kraju - ako čovek ne može da se snađe u svom životu onda i ne treba da radi kao životni trener, a to se na žalost dešava. Najteže je biti trener samom sebi i kada to savladaš, onda zaslužuješ i možeš da prenosiš znanja drugima.

“KOJI JE ON LUDAK”

Između svih svojih hobija i veština, Marijo je par godina bio i gazda jednog od omiljenih i najposećenijih kafića među omladinom u Rumi. Sebi svojstveno, i iz tog životnog iskustva crpeo je znanja i naučio mnogo.

Kafana je mesto u kojem ljudi najmanje i najređe glume nekog drugog... ili je barem tako nakon trećeg piva. Mnogo sam toga novog saznao i naučio o ljudima, upoznao mnoge divne ljude i stekao gomilu prijatelja. Interakcija sa ljudima, kao što sam rekao, pre svega služi da učimo o sebi. Čovek ne može da funkcioniše i opstane bez drugih ljudi i mi nemamo izbora sem da se oslanjamo jedni na druge. Kada čovek to shvati i kada zaista počne tako i da se ponaša, onda je sve moguće i sve je dostižno.

Mala sredina prihvata ono što radiš onako kako to prezentuješ. Ljudi ne vole kada "štrčiš", ali to ne znači da zbog toga ne treba da budeš ono što jesi. Ako prosto očekuješ da će drugi prihvatiti ono što radiš i ako se ponekad i našališ na svoj račun, onda nećeš biti "taj je čudan i za izbegavanje" već prosto "koji je on ludak" u pozitivnom smislu.

NA OVO NEMAM KOMENTAR

Nakon ovoga, za stolom nam se pridružila i njegova žena Marija. Razmenili su nežne poglede podrške i kad mi je već bilo na vrh usta da nešto

pitam, Marijo me je kratko prekinuo: *Na ovo nemam komentara... Svaki iskren komentar ljudi ne bi shvatili, zato što se ono što mi imamo danas veoma retko viđa. Osim možda na filmu.* Uzeo je Marijinu ruku i do kraja razgovora su tako sedeli.

SVE U PRIRODI TEŽI PROGRESU

Razgovor je neizbežno vodio i mom poslednjem pitanju – kako sve to postiže? Iskreno se nasmejao i vidno raspoložen dao odgovor.

Lako. Vremena uvek ima dovoljno za sve što poželimo da uradimo, mi sami sebi stvaramo iluziju nedostatka vremena. Ono što me vuče stalno napred, na stalno usavršavanje, je moja priroda. Ali to nije nekakva posebna priroda, to je priroda svih nas. Kao što sam napisao u poslednjoj knjizi, sve u Prirodi teži progresu i stalnom usavršavanju, to je poenta, svrha i smisao života. Ako se čovek prepusti onom što je prirodno, onda sve može da postigne, a dokle god se prepušta onome što mu društvo propisuje, onda je neminovno da počne da zastaje, truli i odumire. Od svih, uloga koja mi najviše leži jeste da budem čovek. Da budem ono što jesam.

Sanja Pavlovic, studentkinja novinarstva na Fakultetu politickih nauka Univerziteta u Beogradu (radjeno za bolonjske bodove) i urednica Vikivesti u Srbiji.